

Sikalan pesuohje

Sikalan oikeaoppinen pesu ja desinfiointi parantaa tuotantohygieniaa ja vähentää tautiriskejä

1. Mekaaninen puhdistus

Kaikki irtoava lika, lanta, syömättä jäänyt rehu ym. poistetaan sikalaosastosta lietekanaaleihin. Virikelelut poistetaan ja hävitetään, ellei niiden pesu ja desinfiointi ole mahdollista. Sikalaosaston ruokintalaitteet käytetään mahdollisimman tyhjiksi, samoin lietekanaalit päästetään mahdollisimman tyhjiksi.

2. Tarvittaessa liuotus vedellä

Sikalaosastoon kytketään sikasuihkut päälle ja koko osasto liotetaan märäksi, jotta karsinarakenteisiin ja lattioihin kuivunut lanta ja lika irtoaisi varsinaisessa pesussa helpommin. Irronnut lanta kaavitaan lietekanaaleihin.

3. Sikalaosastoon levitetään ennen varsinaisen pesun aloittamista emäksistä, desinfioivaa pesuainetta

Liotuspesuaine levitetään joko painepesurilla alhaisella paineella tai painepesuriin / painevesijohtoon kiinnitettävällä vaahdottimella kaikille pestäville pinnoille. Pesuainetta käytetään noin litra neliömetrille siten, että kaikki pinnat kostuvat läpikotaisin. Liotuspesuaineen annetaan vaikuttaa 0,5–2,0 tuntia ennen varsinaisen pesun aloittamista. Levitys vaahdottimella pidentää vaikutusaikaa, mikä helpottaa varsinaista pesua. Pesuaineen ei saa antaa kuivua pinnoille, sillä silloin lika tarttuu niille entistä tiukemmin. Työn rytmitystä onkin syytä miettiä etukäteen.

4. Kaikki pinnat pestään puhtaiksi painepesuria käyttäen

Pesu voidaan tehdä kylmäpesurilla, mutta kuumapesuri on sikalaosastojen pesussa suositeltavin vaihtoehto. Aluksi käytetään kohtuullista lämpötilaa (max + 60 C), jotta valkuaispitoinen lika ei pala kiinni pestäviin pintoihin, myöhemmin voidaan pesulämpötilaa nostaa. Puhdistuksen kannalta kriittisiä pisteitä ovat porttien, karsina-aitojen ja ruokintakaukaloitten alustat, avoimet putket, ”muovilankku” -aitojen päät ja rikkoutuneet kohdat ym., joihin helposti jää tiukkaan pakkaantunutta likaa ja lantaa.

Sikalan oikeaoppinen pesu ja desinfiointi parantaa tuotantohygieniaa ja vähentää tautiriskejä

Kaikki pinnat pestään puhtaaksi painepesuria käyttäen

5. Liemiruokkijan rehun alastuloputket pestään alhaalta ylös ruokintaventtiilille asti

Tähän soveltuu parhaiten painepesuriin liitettävä, pyörivä putkistonpesusuutin (eri kuin painepesurin viemärisuutin)

6. Poistoilmahormit on syytä pestä ainakin kerran vuodessa koko pituudeltaan; ensin ylhäältä alas ja sitten alhaalta ylös

Tämä on myös paloturvallisuuskysymys, sillä pölykerroksen peittäjä, usein uretaanista valmistettu hormi saattaa esim. poistoilmapuhaltimeen vaurion seurauksena syttyä palamaan. Tuloilma-
luukut pidetään varsinaisen pesun aikana suljettuina, jotta ullakotilan lämpöeristekerros ei pääse kostumaan. Luukut on kuitenkin hyvä puhdistaa ainakin kerran vuodessa.

7. Pesun jälkeen annetaan sikalaosaston kuivua siten, että pinnoilla ei ole näkyvää kosteutta

Osaston lämmitys pidetään päällä ja tarvittaessa käytetään kuivumisen nopeuttamiseksi myös lisälämmitystä.

8. Kun sikalaosasto on kuivunut, desinfioidaan kaikki pinnat tarkoitukseen soveltuvalla desinfiointiaineella

Sopivia valmisteita ovat esim. glutaraldehydin ja kvaternääristen ammoniumyhdisteiden seokset. Tarkoitukseen sopivat myös hapetus- eli peroksidaatioreaktioon perustuvat desinfiointiaineet. Näillä valmisteilla ei kuitenkaan ole tehoa sian suolinkaisten muniin.

9. Desinfiointiaineen levityksessä voidaan käyttää tarkoitusta varten saatavana olevaa desinfiointilaitetta, mutta desinfiointi voidaan tehdä myös levittämällä desinfiointiainetta painepesurilla tai paineruiskulla

Kaikkia menetelmiä käytettäessä on syytä huolehtia siitä, että desinfiointiaineen pitoisuus levitettävässä liuoksessa on riittävä.

10. Pesu- ja desinfiointiaineita käytettäessä on noudatettava valmistajan antamia ohjeita ja käyttöturvallisuustiedotteita.

Muista antaa osaston kuivua pesun jälkeen siten, että pinnoilla ei ole näkyvää kosteutta